

Bài Học 7

*11 Tháng 2 – 17 Tháng 2

Chúa Của Ngày Sa-bát

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Sáng thế Ký 2:1-3; Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-12; Phục truyền 5:12-15; Ma-thi-ơ 12:1-13; Giăng 9; Giăng 19:30.*

Câu Gốc: “Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người. Vậy thì Con người cũng làm chủ ngày Sa-bát” (Mác 2:27, 28).

Tư Tưởng Quan Trọng: Ngày thứ bảy Sa-bát giúp chúng ta hướng về Đức Chúa Giê-su, Đấng Tạo Hóa và Đấng Cứu chuộc chúng ta.

Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài. Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng. Có một người Đức Chúa Trời sai đến, tên là Giăng. Người đến để làm chứng, là làm chứng về sự sáng, hầu cho bởi người ai nấy đều tin. Chính người chẳng phải là sự sáng, song người phải làm chứng về sự sáng. Sự sáng này là sự sáng thật, khi đến thế gian soi sáng mọi người. Ngôi Lời ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài; nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài. Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hề ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy” (Giăng 1:1-13).

Những câu này nói về Đức Chúa Giê-su là Đấng tạo nên “muôn vật” và Đức Chúa Giê-su là Đấng ban sự cứu rỗi cho những người “tin danh Ngài.” Các câu này cũng chỉ về Đức Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa. Và, như Kinh Thánh cho chúng ta thấy, cả hai phần quan trọng này về những gì Đức Chúa Giê-su đã làm đều thấy trong điều răn ngày Sa-bát.

Ngày Sa-bát Trong Sáng Thế Ký

Một trong những lẽ thật quan trọng nhất của Kinh Thánh bắt đầu từ trong vườn Ê-đen, khi Đức Chúa Trời tạo nên một thế giới hoàn hảo. Ngài đặt ngày thứ Bảy làm ngày thánh và biệt riêng khỏi những ngày khác trong tuần. Nền tảng của ngày thứ Bảy Sa-bát đã có từ thuở xa xưa. Ngay cả theo quan điểm thế gian, bạn không thể đi lui lại xa hơn nữa được. Với ngày Sa-bát, chúng ta có một trong những nền tảng vững chắc nhất của tất cả lẽ thật Kinh Thánh.

Sáng thế Ký 2:1-3 ghi chép bốn hành động nào của Đức Chúa Trời khi Ngài tạo nên ngày Sa-bát?

Bốn hành động của Đức Chúa Trời ở đây là: Ngài tạo nên một ngày, nghỉ trong ngày đó, ban phước cho ngày thứ Bảy, và đặt làm ngày thánh. Đây có nghĩa là Đức Chúa Trời đặt ngày thứ Bảy làm ngày thánh, hay biệt riêng ngày đó cho mục đích thánh. Thật thú vị là chính Đức Chúa Trời “nghỉ” ngày thứ Bảy. Điều này cho thấy Ngài rất muốn chúng ta giữ ngày Sa-bát làm ngày thánh. Suy cho cùng, chính Đức Chúa Trời nghỉ trong ngày đó!

Sáng thế Ký 2:3 cũng giải nghĩa Đấng Tạo Hóa “ban phước” cho ngày thứ Bảy, như Ngài đã ban phước cho thú vật và loài người vào ngày hôm trước (Sáng thế Ký 1:22, 28), Đức Chúa Trời phán về sự ban phước này của ngày Sa-bát trong điều răn thứ tư của Luật pháp Ngài. Điều này liên kết vĩnh viễn ngày Sa-bát của tuần lễ tạo thế với ngày Sa-bát hằng tuần.

Bao nhiêu lần chữ “ngày thứ Bảy” được nói đến trong Sáng thế Ký 2:1-3? Điều này nghĩa là gì?

Ngày đặc biệt này được nói tới ba lần. Điều này chứng tỏ ngày thứ Bảy Sa-bát quan trọng thế nào. Rõ ràng ngày thứ Bảy Sa-bát được biệt riêng khỏi những ngày khác trong tuần. Điều này luôn luôn nhắc nhở chúng ta rằng Đức Chúa Trời không làm ngày thứ nhất đặc biệt, hay bất cứ ngày nào khác. Ơn phước đặc biệt này chỉ dành cho ngày thứ Bảy và không cho ngày nào khác.

Với sự tạo nên ngày thứ Bảy Sa-bát, Đức Chúa Trời kết thúc việc sáng tạo của Ngài. Sau đó, Ngài kết hợp bảy ngày thành một tuần lễ. Thời khóa biểu hằng tuần này được cả Kinh Thánh và lịch sử tôn trọng. Bởi việc tạo nên tuần lễ, Chúa bày tỏ Ngài có quyền trên không gian và thời gian. Không ai trong chúng ta có thể điều khiển được một giờ, hay một phút, của thời gian. Thời gian cứ lặng lẽ trôi qua, dù việc gì xảy ra. Vì thế, điều rất quan trọng là chúng ta học để tin cậy Chúa với khoảnh khắc ngắn ngủi của thời gian chúng ta có ở trên trái đất này.

Hãy nghĩ về sự trôi qua của thời gian. Chúng ta không điều khiển được thời gian. Nhưng điều chúng ta có thể điều khiển được là chúng ta làm gì với thời gian. Bạn dùng thời gian thế nào? Những điều gì chiếm hết thì giờ của bạn? Bạn có thể dùng thì giờ của bạn tốt hơn thế nào, dù bạn chỉ có một thời gian ngắn ở đây?

Ngày Sa-bát Trong Xuất Ê-díp-tô Ký

Chúa dạy chúng ta làm gì trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11? Chúng ta được truyền làm điều đó vì lý do gì?

Hết thầy gia đình, gồm cả đầy tớ, công nhân, và “chủ,” đều nghỉ ngơi. Ngày Sa-bát là cho mọi người, giàu hay nghèo. Ngày Sa-bát làm mọi người bằng nhau. Vì trước mặt Đức Chúa Trời, tất cả nhân loại đều bằng nhau, và ngày Sa-bát bày tỏ lễ thật quan trọng này một cách đặc biệt.

Điều răn này cũng được cẩn thận giải nghĩa như sau:

- A. Giới thiệu:** “Hãy nhớ ngày nghỉ [Sa-bát] đặt làm nên ngày thánh” (câu 8).
- B. Mạng lệnh:** “Người hãy làm hết công việc mình trong sáu ngày” (câu 9).
- C. Lý do:** “Nhưng ngày thứ Bảy là ngày nghỉ [Sa-bát] của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người” (câu 10a).
- B1. Mạng lệnh:** Trong ngày đó, người, con trai, con gái, . . . (câu 10b)
- C1. Lý do:** Vì trong sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời, đất, biển, . . . và Ngài nghỉ. . .” (câu 11a).
- D. Kết luận:** “Vậy nên Đức Giê-hô-va đã ban phước cho ngày nghỉ [Sa-bát] và làm nên ngày thánh” (câu 11b).

- (A) có nguyên tắc quan trọng của điều răn ngày Sa-bát trong câu mở đầu
- (B) ban mạng lệnh xác định làm việc trong sáu ngày.
- (B1) thêm vào mạng lệnh không được làm việc trong ngày Sa-bát, và gồm cả nhà trong mạng lệnh này, ngay cả súc vật và khách ở trong nhà.
- (C) và (C1) cho lý do của các mạng lệnh.
- (D) nói cho người ta yếu tố thời gian trong sáu ngày/ngày thứ Bảy bằng cách cho thấy “ngày thứ bảy là ngày Nghỉ [Sa-bát] của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người.”
- (C1) cho lý do chính thức để nghỉ, bắt đầu với chữ “vì.” Câu này liệt kê chi tiết của lý do vì Chúa làm việc trong sáu ngày và Ngài nghỉ ngày thứ bảy. Câu này cho bằng chứng sự nghỉ ngày thứ bảy được thiết lập vào ngày Sa-bát thứ nhất của tuần lễ Sáng tạo.
- (D) là câu bắt đầu với chữ “Vậy nên” và cũng là câu kết luận của điều răn. Những chữ cuối cùng của điều răn, “làm nên ngày thánh,” đồng ý với những chữ của nguyên tắc mở đầu trong (A), “đặt làm nên ngày thánh.” Cả hai đều liên hệ với sự thánh Đức Chúa Trời đã ban cho ngày Sa-bát trong Sáng thế Ký 2:3.

Ngày Sa-bát Trong Sách Phục Truyền

Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta đều biết điều răn ngày Sa-bát như được viết trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký. Nhưng Chúa lại ban điều răn đó một lần nữa (và tất cả các điều răn khác) trong sách Phục truyền. Có điều thú vị là các điều răn gần như giống nhau. Nhưng ngôn ngữ thì không hoàn toàn giống nhau. Điều răn trong Phục truyền cho biết một lý do khác để giữ ngày Sa-bát, một lý do không thấy trong Xuất Ê-díp-tô Ký.

So sánh Phục truyền 5:12-15 với Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11. Các điều răn giống nhau thế nào? Khác nhau thế nào? Tại sao những sự khác biệt này quan trọng?

Hai bản điều răn này hầu hết giống nhau, nhưng có một điều được thêm vào trong sách Phục truyền. Cả hai bản điều răn nói về các tội tởng trong ngày Sa-bát, nhưng Phục truyền nói với một ngôn ngữ mạnh hơn. Câu đó nói rằng dân sự Đức Chúa Trời nên giữ ngày Sa-bát “hầu cho tôi trai và tở gái người cũng được nghỉ như người” (Phục truyền 5:14). Ở đây chúng ta thấy điều đã được thảo luận hôm qua: ngày Sa-bát giúp đem chủ và tở tở lên cùng một trình độ với nhau. Cả hai đều nghỉ ngơi trong cùng một ngày. Ngày Sa-bát ban cho tở tở sự bảo vệ không bị chủ bắt làm việc quá giờ. Đây là sự bảo vệ được đặt ngay vào một điều răn có sự khởi đầu từ lúc Tạo thế.

Vậy, điều này nêu lên một câu hỏi rất hay. Khi ngày Sa-bát mới được thiết lập, thì đó là sự nhắc nhở về sự Sáng tạo trong một thế giới không tội lỗi. Lúc đó, ngày Sa-bát không có gì liên hệ tới tở tở hay tở gái và chắc chắn không có liên hệ gì tới việc làm nô lệ ở Ê-díp-tô. Sự mới thêm vào điều răn sau sự Sa ngã. Điều này có nghĩa là bây giờ điều răn bày tỏ một điều mà lúc khởi đầu không có.

Vậy, ngày Sa-bát là biểu hiệu cho sự Sáng tạo. Sau khi có tội lỗi, ngày Sa-bát trở nên biểu hiệu cho cả sự Sáng tạo và sự cứu rỗi. Sự cứu rỗi là một thí dụ của sự tái tạo (2 Cô-rinh-tô 5:17; Ga-la-ti 6:15; Khải huyền 21:1). Sự Sáng tạo và sự cứu rỗi liên hệ mật thiết với nhau trong Kinh Thánh. Chỉ có Đức Chúa Trời Đấng Tạo Hóa có thể là Đức Chúa Trời Đấng Cứu Thế. Và chúng ta có cả hai trong Đức Chúa Giê-su (xin đọc Giăng 1:1-14). Điều răn trong cả hai sách Xuất Ê-díp-tô Ký và Phục truyền cho thấy ngày thứ Bảy Sa-bát là biểu hiệu cho công việc của Đức Chúa Giê-su, Đấng Tạo Hóa và Cứu Chúa của chúng ta.

Hãy nghĩ về sự nô lệ mà Đấng Christ đã hứa sẽ giải phóng cho bạn. Có những lời hứa tự do nào bạn có trong Đức Chúa Giê-su? Làm thế nào bạn học để nhận những lời hứa này và để Chúa làm chúng thành sự thật trong đời sống bạn?

Đức Chúa Giê-su Và Ngày Sa-bát Của Ngài- Phần 1

Nhiều sách đã được viết, và vẫn đang còn được viết, để chứng tỏ Đức Chúa Giê-su, khi ở trên thế gian, dẫn người ta đi xa ngày Sa-bát. Những sách này hoặc là chỉ về sự thờ phượng ngày Chủ Nhật, hoặc là ngày thứ Bảy đã bị loại bỏ và được thay thế với một sự “nghỉ” tổng quát trong Đấng Christ.

Hai sự lựa chọn này không thấy trong các chuyện tích của Phúc Âm về Đức Chúa Giê-su và ngày Sa-bát. Lý do của các sách này là muốn bênh vực cho hầu hết của Cơ Đốc nhân từ chối không chấp nhận ngày thứ bảy Sa-bát. Họ lý luận rằng Đấng Christ chữa bệnh cho người ta trong ngày Sa-bát nghĩa là điều răn đó đã bị loại bỏ.

Còn những lý luận này thì sao? Một sự nghiên cứu kỹ lưỡng về những việc Đấng Christ làm trong ngày Sa-bát không đồng ý với tư tưởng là ngày Sa-bát đã bị loại bỏ.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 12:1-3 và nghiên cứu cẩn thận phần nói về sự chữa bệnh trong ngày Sa-bát. **Khi bạn đọc, hãy tự hỏi: có điều gì đằng sau sự chữa bệnh? Tại sao Đức Chúa Giê-su đã làm việc đó trong ngày này? Và có điều quan trọng nào Đức Chúa Giê-su đang làm cách rõ ràng?**

Có lẽ câu quan trọng nhất để giải nghĩa tất cả, đó là câu 7. Câu này cho thấy mục đích của chuyện tích này: đó là về người, về sự thương xót, nhân từ, và yêu tha nhân. Ngày Sa-bát cho chúng ta nhiều cơ hội để bày tỏ sự nhân từ và thương xót đối với những người có nhu cầu hơn là những ngày khác trong tuần khi chúng ta bận rộn làm việc để sinh sống. Sự rắc rối là ngày Sa-bát đã trở nên gánh nặng vì quá nhiều luật lệ do loài người đặt ra. Những luật này dẫn người ta đi xa mục đích là bày tỏ lòng yêu mến đối với Đức Chúa Trời và tha nhân. Kinh Thánh nói tình yêu thương làm trọn luật pháp. Bất cứ điều gì làm cho luật pháp chống lại tình yêu thương thì phải loại bỏ. Với người Do Thái, ngày Sa-bát đã trở nên luật lệ mà không có tình yêu thương, đó là sự duy luật [giữ luật để được cứu]. Đây là điều Đức Chúa Giê-su chống đối bằng sự chữa bệnh trong ngày Sa-bát.

Sự cố chấp của hệ thống Do Thái cũng được bày tỏ trong sự chữa lành người mù từ lúc mới sinh trong Giăng 9. Hãy đọc kỹ câu 16 trong Giăng 9. Nói về luật lệ không có tình yêu thương!

Giả sử Đức Chúa Giê-su dùng sự chữa bệnh của Ngài trong ngày Sa-bát trong Ma-thi-ơ 12:13 và Giăng 9:6 để dẫn người ta đi xa ngày thứ bảy Sa-bát thật. Nếu có, thì đây là cách kỳ lạ để làm điều đó.

Có những cách nào khác một người có thể bày tỏ luật pháp mà không có tình thương? Bạn có thể có tội thế nào vì cũng làm như vậy?

Đức Chúa Giê-su Và Ngày Sa-bát Của Ngài- Phần 2

Qua những phép lạ trong ngày Sa-bát của Ngài, Đức Chúa Giê-su cho thấy ngày Sa-bát thật sự là gì. Đó là ngày để chữa lành và liên kết lại với Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Giê-su cũng muốn dùng ngày Sa-bát để giúp người ta nhớ đến quyền phép sáng tạo của Đức Chúa Trời. Vì thế, ngày Sa-bát là ngày Đức Chúa Giê-su giúp người ta được tự do (Lu-ca 4:31-37). Đây cũng là ngày mà Ngài làm cho kẻ bại được đi (Lu-ca 13:10-17; Giăng 5:1-9), và đem sự sáng cho người mù (Giăng 9).

Đối với Đức Chúa Giê-su, ngày Sa-bát thì về con người hơn là luật lệ. Điều này đúng vì đó là lý do tại sao Đức Chúa Giê-su nói những lời nổi tiếng về ngày Sa-bát, “Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người” (Mác 2:27, 28). Đồng thời, như chúng ta đã đọc trong bài học mấy ngày trước, người ta được bảo vệ nếu họ làm đúng theo luật lệ.

Khi sống trên thế gian, Đức Chúa Giê-su phục hồi sự quan trọng của việc nghỉ trong ngày Sa-bát. Nhưng Ngài cũng làm vậy khi chết. Hãy đọc Ma-thi-ơ 27:57–28:1; Mác 15:42–16:1; Lu-ca 23:54–24:1; và Giăng 19:31–20:1. Các vị viết bốn sách Phúc Âm đã nói lên một điều gì giống nhau? Quan trọng hơn, điều này nói gì với chúng ta về ngày Sa-bát và ngày Sa-bát có còn giá trị hay không?

Sau khi Đức Chúa Giê-su kêu lên, “Mọi việc đã được trọn!” (Giăng 19:30), Ngài đã làm gì như Đấng Cứu Thế của chúng ta?

Đức Chúa Giê-su nghỉ ngày thứ Bảy. Chúng ta đã thấy điều đó ở đâu? Dĩ nhiên, Ngài nghỉ, vừa khi mặt trời lặn vào ngày thứ Sáu. Chúng ta thấy điều đó trong Sáng thế Ký 2:1-3. Sau công việc sáng tạo của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-su nghỉ ngày thứ bảy. Bây giờ, sau công việc cứu rỗi, Đức Chúa Giê-su cũng làm như vậy.

Hãy nhớ những tranh luận về sự Đức Chúa Giê-su dẫn người ta đi xa ngày thứ bảy Sa-bát? Gương của Đức Chúa Giê-su nghỉ ngơi trong mồ mả vào ngày Sa-bát là chứng tỏ Ngài không bao giờ loại bỏ ngày Sa-bát. Thêm nữa, Đức Chúa Giê-su nghỉ trong mồ vào ngày thứ bảy Sa-bát khiến chúng ta rất khó để hiểu những lý do nhiều Cơ Đốc nhân đã nói là họ tin rằng điều răn ngày Sa-bát được loại bỏ sau Thập tự giá. Nếu ngày Sa-bát được loại bỏ, thì tại sao sự nghỉ ngơi vào ngày Sa-bát là điều Đức Chúa Giê-su làm trước hết sau Thập tự giá?

Vậy, cả khi sống và khi chết, Đức Chúa Giê-su cho chúng ta thấy ngày Sa-bát vẫn còn đứng vững và vẫn còn rất quan trọng.

Thứ Sáu *17 Tháng 2

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Đức Chúa Trời có nên cấm mặt trời làm việc trong ngày Sa-bát và cắt đi ánh nắng đang làm ấm trái đất và làm chín mùa màng chẳng? Thái dương hệ có phải đứng yên trong suốt ngày Sa-bát chẳng? Đức Chúa Trời có nên ra lệnh cho những dòng sông ngừng tưới đồng ruộng và rừng sâu, hay ra lệnh cho các lượn sóng biển ngừng nước thủy triều lên xuống chẳng? Lúa mì và bắp có phải ngừng lớn, và những trái nho ngừng chín chẳng? Bông hoa có phải ngừng nở trong ngày Sa-bát không?”

“Nếu như vậy, loài người sẽ không còn hoa màu của đất, và những ơn phước làm cho đời sống vui thú hơn. Thiên nhiên phải tiếp tục công việc không thay đổi của mình. Đức Chúa Trời không thể ngừng làm việc trong một khoảnh khắc, vì như vậy, loài người sẽ đói lả và chết. Và con người cũng có công việc phải làm trong ngày Sa-bát. Nhu cầu của sự sống phải được cung cấp, người bệnh phải được chăm sóc, kẻ nghèo phải được giúp đỡ. Một người không giúp đỡ người khác đang bị đau khổ trong ngày Sa-bát sẽ bị coi là có tội vì không giúp đỡ. Ngày nghỉ thánh của Đức Chúa Trời được lập lên cho loài người, và những hành động thương xót thì hoàn toàn phù hợp với các nguyên tắc của ngày Sa-bát. Đức Chúa Trời không muốn các loài thọ tạo của Ngài phải đau khổ một giờ nào nếu có thể làm giảm bớt trong ngày Sa-bát hay bất cứ ngày nào.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 206, 207.

Đề Tài Thảo Luận:

① Ngày nay thật dễ để chỉ trích sự cứng rắn và lạnh lùng của những nhà lãnh đạo tôn giáo công kích Đức Chúa Giê-su vì Ngài chữa bệnh trong ngày Sa-bát. Và Đức Chúa Trời sẽ phán xét hành động của họ. Đồng thời cố gắng đặt mình vào địa vị của họ. Những luật lệ do loài người đặt ra đã quá lâu mà các người lãnh đạo nghĩ đó là một phần rất quan trọng cho việc giữ ngày Sa-bát. Vì thế, họ thật sự tin rằng Đức Chúa Giê-su đã vi phạm ngày Sa-bát. Chúng ta sẽ cảm thấy thế nào nếu ngày nay có ai tuyên bố có sự sáng và lẽ thật lớn nhưng vi phạm điều răn thứ tư? Chúng ta sẽ đáp lại thế nào? Có bài học quan trọng nào chúng ta học được từ thí dụ này có thể giúp chúng ta biết phân biệt lẽ thật và phong tục? Tại sao không dễ để làm điều này?

② Hãy đặt mình vào địa vị của một người tin rằng những phép lạ của Đức Chúa Giê-su trong ngày Sa-bát chứng tỏ Ngài đang loại bỏ ngày đó. So sánh những điều Kinh Thánh dạy và các điều Đức Chúa Giê-su phán và làm với những gì Ngài có thể làm nếu Ngài thật sự muốn sự thay đổi này. Bạn nghĩ Ngài có thể làm gì khác không?

TÓM LƯỢC: Kinh Thánh chứng tỏ Đức Chúa Giê-su là Chúa của ngày thứ Bảy Sa-bát. Đây là dấu hiệu căn bản nhất về Ngài là Đấng Tạo Hóa và Cứu Chúa.